

Julkaisija

Suomen
Anestesiologiyhdistys ry
(SAY) – The Finnish Society
of Anaesthesiologists

Painosmäärä

1400

Päätoimittaja

Ritva Jokela
ritva.jokela[a]fimnet.fi

Toimitussihteeri

Minna Tallgren
minna.tallgren[a]fimnet.fi

Toimitus

Hannele Heine
(Koulutusilmoitukset)
hannele.heine[a]tyks.fi

Nina Keinänen
nina.keinanen[a]ppshp.fi

Leila Niemi-Murola
(Väitöskirjat)
leila.niemi-murola[a]hus.fi

Otto Pitkanen
(Verkkotoimittaja)
otto.pitkanen[a]say.fi

Sami Suvanto
sami.suvanto[a]hus.fi

Arvi Yli-Hankala
arvi.yli-hankala[a]uta.fi

Piirrokset

Juha O. Lähde

Mainokset

Juhani Haasio
juhani.haasio[a]fimnet.fi

Osoitteenmuutokset

Eija Junntila
toimisto[a]say.fi
eija.junntila[a]oulu.fi

Taitto

Oy Graaf Ab

Paino

Punamusta Oy

Punamusta

Yhdessä olemme enemmän

Pohjoismaisen yhdistyksemme SSAI:n piirissä on seurattu huolestuneina suomalaisten jäsenten vähenevää osallistumista sen aktiiviseen toimintaan ja sen organisoimiin jatkokoulutusohjelmiin. Onko taustalla lääkäreiden motivaation hiipuminen vai pelkästään kiristynyt julkinen talous?

Kun SSAI aloitti ensimmäisiä tehohoidon jatkokoulutusohjelmia 1990-luvun loppupuolella, osallistujien ei tarvinnut maksaa muuta kuin matka- ja majoituskulut. Sen jälkeen SSAI siirtyi vähitellen periaatteeseen, jonka mukaan koulutusohjelmista saatujen tulojen täytyy kattaa niiden menot. Tällä hetkellä kaikki kuusi kaksivuotista koulutusohjelmaa - tehohoidon lisäksi lastenanestesian ja -tehohoidon, kivunhoidon, ensihoidon, obstetrisen anestesian ja uusimpana syksyllä 2013 alkava sydän- ja verisuonianestesian ja -tehohoidon - ovat kalliita koulutuksia maksaen kukin noin 4 000 € ilman matka- ja majoituskuluja. Tyksissä pystytään tällä hetkellä kouluttamaan yhtä lääkäriä kerrallaan. Hyks ei maksa jatkokoulutuksia, jos kyseisellä erikoisalan osa-alueella on olemassa kotimainen joko Suomen Lääkäriliiton myöntämä erityispätevyys tai yliopiston koordinoima lisäkoulutusohjelma.

Mitä kansainvälisen koulutuksen korvaaminen kotimaisella käytännössä tarkoittaa? Vaikka olemme iso erikoisala, yhdelle osa-alueelle perehtyneitä kouluttajia voi olla maassa vain muutamia. Pohjoismaiden tasolla lukumäärä on jo selvästi suurempi, joten akateemiseen vuorovaikutukseen on merkittävästi paremmat edellytykset. Pohjoismaiset koulutukset on rakennettu teoreettisesta opetuksesta ja käytännön työskentelystä. Ne eivät tuota vain diplomia korkeatasoisesta hyvin organisoidusta koulutuksesta, vaan ne mahdollistavat verkostoitumista ja sitä kautta mm tutkimusyhteistyötä ja koulutusvaihtoa ja samalla madaltavat konsultaatiokynnystä. Verkostoituminen onnistuu varmemmin säännöllisissä koulustapaamisissa kuin verkossa.

Muu yhteiskunta on hyvää vauhtia matkalla kansainvälisyyteen. Onko mahdollista yhden kliinisen lääketieteen erikoisalan kääntyä pois kansainvälisyydestä osaamisen ja hoidon laadun siitä kärsimättä? Elämme vauraammassa Suomessa kuin koskaan ja olemme vuosikymmeniä olleet mukana pohjoismaisessa yhteistyössä. Eristäytymällä nyt teemme karhunpalveluksen tuleville sukupolville, sillä kansainvälisen yhteistyön uudelleen rakentaminen vie aikaa.

Perioperatiivinen lääketiede on tällä hetkellä länsimaissa näkyvästi esillä eikä siihen voi Suomessa kouluttautua. Sen sijaan SSAI pyrkii vuonna 2014 aloittamaan perioperatiivisen lääketieteen seitsemäntenä koulutusohjelmanaan (Finnanest 2013; 46: 116-7). Olisi erittäin tärkeää, että julkisen puolen työnantajat pystyisivät mahdollistamaan siihen osallistumisen. Vielä tärkeämpää on, että kiinnostusta löytyy siihen kouluttautumaan. ■

Helsingissä 3.6.2013